Broj: S1 3 U 032345 19 U
Sarajevo, 02.11.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranka Brenjo, kao predsjednik vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja MG Mind d.o.o. Mrkonjić Grad, kojeg zastupa advokat Saša Grabež iz Banja Luke, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-175-6/19 od 27.03.2019.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 02.11.2020.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 850,00 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja dok se sa viškom potraživanja zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem broj i datum naveden u uvodu, uvažena je žalba tužitelja broj: 5172/17 od 20.07.2017. godine i poništena tenderska dokumentacija u postupku javne nabavke radova redovnog i zimskog održavanja dionice autoputa Prnjavor-Doboj LOT 2 kao i svi naredni akti ugvoornog organa. Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 3.333,33 KM izvršit će se na osnovu posebnog rješenja ovog organa.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga propisanih u odredbi člana 11. Zakona o upravnim sporovima BiH. Navodi da tuženi nije trebao poništiti sve akte u konkretnom postupku jer je tužitelj najpovoljniji ponuđač. Tuženi je pogrešno primijenio odredbu člana 103. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH jer je poništio tenderski dokument suprotno ovlaštenju koje mu je dato. Tužitelj ističe da tuženi nije ni postupio po presudi broj: S 1 3 U 26341 17 U od 14.01.2019.godine kojom presudom je data uputa da tuženi cijeni Odluku o poništenju postupka javne nabavke broj: 01-3132-1/17 od 10.07.2017.godine ali tuženi suprotno tome, poništava sve akte i tenderski dokument. Navedeno

postupanje je suprotno odredbi člana 227. stav 3. i 220. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH obzirom da je tenderski dokument sačinjen u skladu sa zakonom i da je tužitelj dostavio uvjerenje javnog preduzeća Putevi RS gdje je dokazao ispunjenost uslova iz tenderskog dokumenta. Dakle, tužitelj je samo izjavio žalbu na Odluku o poništenju postupka javne nabavke koja je prvobitno donesena, te je i Sud BiH u presudi od 14.01.2019.godine zauzeo stav da je u više navrata u toku postupka tuženi uvažavao žalbe i poništavao Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača pri tome nije dovodio u pitanje zakonitost tenderskog dokumenta. Tuženoj je naloženo da ponovi postupak ali u skladu sa uputama iz presude a tuženi suprotno tome poništava cijeli postupak pa tužitelj trpi štetu. Predlaže da uvaži tužbu, poništi tačku 1. izreke osporenog rješenja i naknadi šteta u iznosu od 990.000,00KM sa zateznom kamatom od dana sačinjavanja nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke pa do isplate i troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 KM i sudsku taksu po odluci suda u roku od 30 dana.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Ostala zainteresoavana lica, svi uredno obaviješteni, nisu dostavili svoja izjašnjenja.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem uvažena je žalba tužitelja i poništena tenderska dokumentacija u postupku javne nabavke radova redovnog i zimskog održavanja dionice autoputa Prnjavor-Doboj LOT 2 kao i svi naredni akti ugvoornog organa. Prema obrazloženju osporenog rješenja, postupajući po presudi ovog suda broj: S1 3 U 026341 17 U od 14.01.2019.godine, tuženi je u ponovnom postupku obrazložio razloge zbog kojih je poništio tenderski dokument jer je je ocijenio da je tačka 4.4.1. tenderskog dokumenta koja se odnosi na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača, nejasna i konfuzna, odnosno dokumentacija koja je tražena iz oblasti građevine, nije pobliže određena niti je u Aneksu 9 određeno šta se može smatrati istim ili sličnmim poslovima. U konačnici tuženi je ocijenio da je propuštanje određivanja bliže kvalifikacije „iskustva na sličnim poslovima",gdje je zahtjevano 5-to godišnje iskustvo ali samo u „oblasti građevine" otežalo mogućnost pripreme ponuda ponuđačima pa je to ugovorni organ nesporno trebao bliže odrediti za Lot 2. Odluku koju je ugovorni organ donio u postupku, pozivajući se na odredbu člana 69. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH je također valjalo poništiti, obzirom da se navedeni pravni osnov rijetko koristi jer je u rijetkim slučajevima i dokaziv. Slijedom svega navedeno, tuženi je donio odluku kao u dispozitivu.

Prigovori iz tužbe su osnovani.

U skladu sa članom 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. Odredbom člana 111. Zakona o javnim nabavkama BiH (odjeljak odluke po žalbi) propisano je da Ured za razmatranje žalbi u postupku po žalbi, između ostalog, može, poništiti odluku, postupak ili radnju u dijelu u kojem je povrijeđen zakon ili podzakonski akti. Ured za

razmatranje žalbi BiH, u smislu člana 104. Zakona, u postupku pravne zaštite postupa u granicama zahtjeva iz žalbe, a po službenoj dužnosti u odnosu na povrede opisane u članu 103. stav (1) ovog Zakona. Povrede iz člana 103. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH, spada u bitne povrede zakona od kojih je jedna i neusklađenost tenderske dokumentacije s ovim zakonom ili podzakonskim aktima, koja je dovela do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda ili koja je dovela do narušavanja osnovnih principa ovog zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora. Kako to proizilazi iz podataka spisa predmeta, ovo vijeći cijeni da je tužitelj u svojoj žalbi ukazivao da ponuda izabranog ponuđača nije prihvatljiva i da je, u konačnici, Ured za razmatarnje žalbi BIH taj žalbeni navod uvažio i poništio Odluku o izboru.

Dakle, u presudi ovog suda od 14.01.2019.godine, tužba tužitelja je uvažena i poništeno rješenje tuženog kojim je poništen tenderski dokument u postupku javne nabavke redovnog i zimskog održavanja dionice autoputa Gradiška-Banja Luka i dionice autoputa Pranjavor-Doboj ugovornog organa Javno preduzeće Autoputevi republike Srpske d.o.o. Banja Luka i predmet vraćen Uredu za razmatranje žalbi BiH na ponovno utvrđivanje. U navedenoj presudi je data uputa tuženom da u ponovnom postupku pravilno utvrdi da li je tenderska dokumentacija sačinjena suprotno lex specialis propisu i da za to da valjano obrazloženje. S tim u vezi, u ponovnom postupku tuženi je donio sada pobijano rješenje u kojem je obrazložio da tenderski dokument u tački 4.4.1. (tehnička i profesionalna sposobnost ponuđača) strana 9, nije sačinjena u skladu sa Zakonom, u odnosu na Lot 2, jer traženi dokazi o iskustvu na sličnim poslovima ugovorni organ nije približno odredio odnosno učinio odredivim.

Međutim, ovo vijeće cijeni da je ovakav stav tuženog nezakonit i da još jednom u obrazloženju osporenog rješenja nisu dati konkretni i jasni razlozi zbog kojih je poništena tenderska dokumentacija. Naime, po ocjeni ovog vijeća, ugovorni organ je pravilno i jasno definisao tačku 4.4.1 tenderskog dokumenta u vezi sa Aneksom 9, te je definisao i šta se može smatrati „istim ili sličnim ugovorima a to su: ugovori koji za predmet imaju izgradnju i/ili izvođenje radova redovnog i zimskog održavanja autoputeva, brzih puteva, magistralnih i regionalnih puteva i pripadajućih objekata na istim. Dakle, ovom vijeću i dalje ostaje sporno koji su to zakonski razlozi, propisani u odredbi člana 103. Zakona o janvim nabavkama BiH na osnovu kojih je tuženi ocijenio da je tenderski dokument neusklađen sa zakonom. U odnosu na ovo sporno pitanje, tuženi ne daje valjane razloge, niti navodi ni jednu zakonsku odredbu odnosno ne poziva na član zakona sa kojim tenderski dokument nije usklađen. Dakle, rješenje ne sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16) i to: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

S tim u vezi, ovo vijeće napominje da je u konkretnom slučaju u više navrata tuženi poništavao odluke u predmetnom postupku javne nabavke i vraćao ugovornom organu na ponovni postupak. S tim u vezi, bitno je napomenuti da Ured za razmatranje žalbi BiH kao drugostepeni organ, ima mogućnost da, u smislu odredbe člana 230. stav 1. Zakona o upravnom postupku BiH, ukoliko nađe da se na

osnovu činjenica utvrđenih u upotpunjenom postupku stvar mora riješiti drugačije nego što je riješena prvostepenim rješenjem, on će svojim rješenjem poništiti prvostepeno rješenje i sam riješiti stvar. Dakle i Ured za razmatranje žalbi BiH, kao drugostepeni organ, je u smislu odredbe člana 11. ovog zakona, dužan da osigura da se postupak vodi brzo i sa što manje troškova i gubitka vremena za stranku i druge osobe koje učestvuju u postupku, ali tako da se pribavi sve što je potrebno za pravilno utvrđivanje činjeničnog stanja i za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Sud posebno napominje na odredbu člana 3. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BIH, u kojoj je propisano da se finansijska sredstva u postupcima javnih nabavki trebaju koristiti na najefikasniji nači u skladu sa predmetom i srvhom nabavke. Pravilnim tumačenjem navedenih odredbi, da se zaključiti da je potrebno voditi računa da se postupci nabavke ne odugovlače jer je takvo postupanje za sve strane u postupku ali i za postizanje svrhe javne nabavke, suprotno načelu ekonomičnosti i efikasnosti postupka. Osim toga, u skladu sa Zakonom o upravnim sporovima BiH, vijeće napominje da su presude ovog suda obavezujuće pa tako i primjedbe date u presudi obavezuju organ da postupa u skladu sa tim primjedbama.

Konačno, u skladu sa odredbama člana 116. Zakona o javnim nabavkama BiH, Ured za razmatranje žalbi BiH ima ovlaštenja da podnese prekršajne prijave kada utvrdi da je u postupku javne nabavke bilo prekršaja u smislu ovog zakona. Ostalim prigovorima iz tužbe se vijeće nije posebno bavilo obzirom da je tužbu uvažilo iz razloga jer je u konačnici opet ostalo sporno pitanje poništenja tenderskog dokumenta. U skladu sa uputama iz presude, pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama BiH, i u skladu sa odredbom člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, tuženi će u ponovnom posutpku donijeti novu, zakonitu odluku. Kako je tužba tužitelja uvažena to mu pripada i naknada troškova upravnog spora, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), članom 4. i 5. stav 1. Zakona o sudskom taksama u postupku pred Sudom BiH ("Službeni glasnik BiH" broj 39/03) i tarifnim brojem 2.Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik Republike Srpske broj 68/05) Sud je donio odluku o troškovima upravnog spora koji se sastoji od troškova za sastav tužbe u iznosu od 600,00KM, kao i iznos od 150,00KM koji se odnosi na paušal 25% i takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM što ukupno iznosi 850,00KM. Ostali zahtjevi za naknadu troškova nisu sačinjeni u skladu sa tarifom, niti se o istim zahtjevima rješava u upravnom sporu, pa ih je sud odbio kao neosnovane.

Slijedom navedenog, sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo